Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1192
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

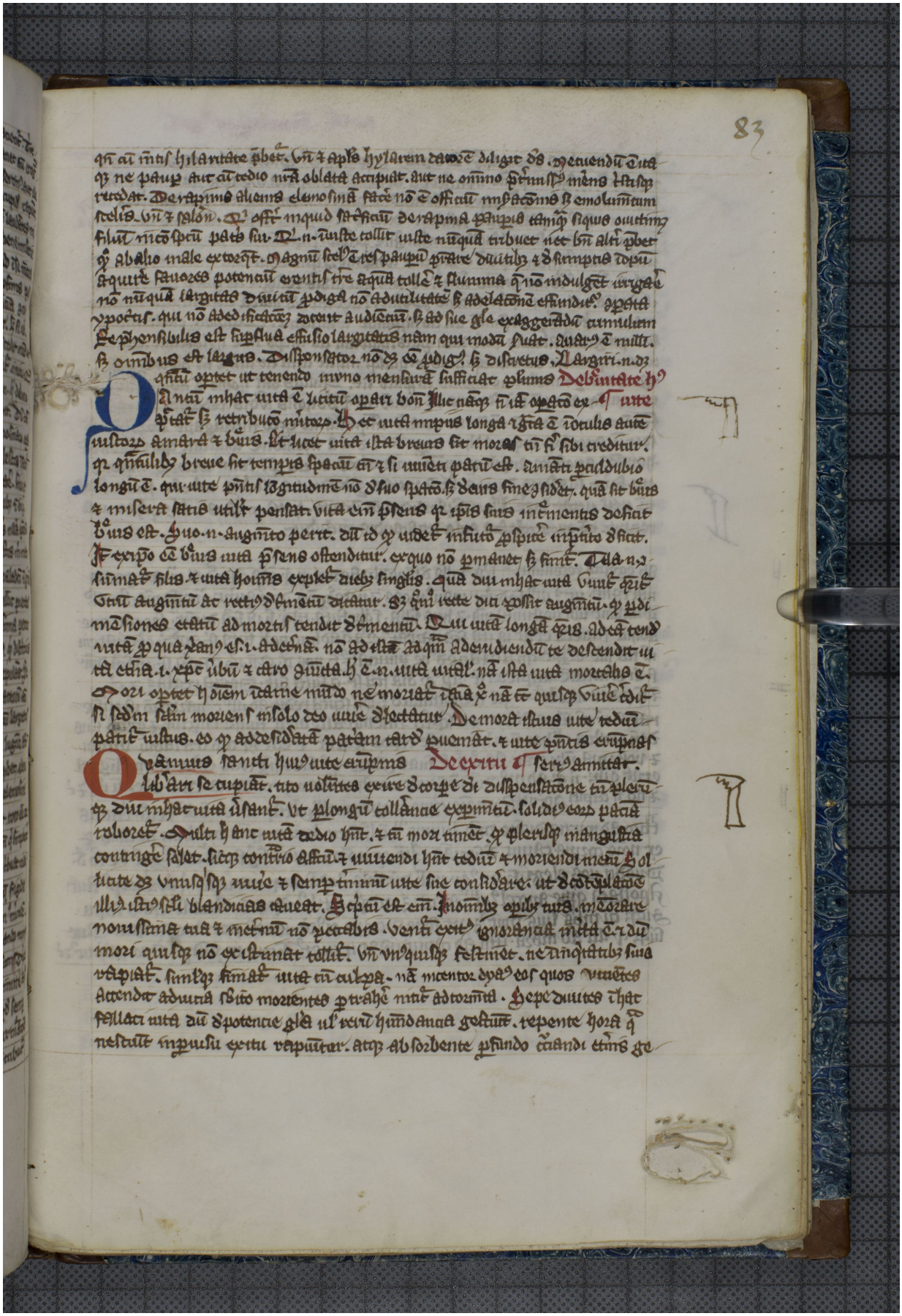

83

qui ait inuit hilaritate ꝓbet. Vnde et apls hylarem datorem diligit ds. Metuendum uero
ne pauper aut ad tedio uite oblata accipiat. aut ne omino prium sit mens ut usq
tradat. Deraptim alicuius elemosina facere no est officium mysticum sed emolumentum
fidelis. Vnde et psalm. Qui offert munus sacrificium deraptim pauperis tamq si quis auferat
filium in cospectu patris sui. Nam. n. iuste tollit iuste nuquam tribuet nec bona alieni ꝓber
q ab alio male extorqet. Magnum scelus est pauperem priare diuitiis et ds semper ad opus
aquarum fauores potentiam ventis sic aqua tollere et flumina q non indulget irrigare
no nunquam largitas diuitum ꝓdiga no adulatione sed adlectione effundit. Apetit
ypocrisis. qui no aded sicutes decent audiencia. sed ad sue gle exaggeracionem cumulum
Reprehensibilis est superflua effusio largitatis nam qui modum fuit. quia est multi.
sed omnibus est largus. Dispensator no ds ce ꝓdigus. sed discretus. Largitur. n. ds
quantum oportet ut tenendo in uno mensura sufficiat plurimis Debilitate hy
Dum mihi uita est uitium aperit bona. Hic nequit ut ita aperta ex
ꝓtatur sed retribuo mutuo. Hec uita impus longa et ita est idiotis aute
iustorum amara et duris. Et licet uita ista breuis sit mora tamen si sibi creditur.
ꝓ quotidie breue sit tempus spectat tamen et si uideri patrum est. Amari ꝓculdubio
longum est. qui uite pnis sagitudinem no d suo spectat. sed ds finem sidet. quam sit duris
et miseria satis utile pensari. Vita enim ꝓsens ꝓ ipsis suis incrementis deficit
duris est. Quo. n. augmento pertr. dum id q uidet infuto ꝓspice in pnto deficit.
Ex eripo ce duris uita ꝓsens ostenditur. ex quo no ꝓmanere sed finit. Dum. n.
finitur filius et uita hominis expiet diebus singulis. quam diu mihi uita durat ꝓfit
Tunc augmentum ac retro dementia dicitur. Sed qui recte dia possit augmentum. q ꝓdi
mensiones etatum ad mortis tendit dementia. Quia uita longa ꝓfis. ad est tend
uita ꝓ qua ad q. est. i. adeuna. no ad ista ad qm adeundum te descendit ui
ta ethna. i. xpc ubi et ciro gaudia. hi enim. uita uitam. nam ista uita morbis et.
Ergo oportet hominem tartre mundo ne moriat ita ꝓ nam et quisq vuit edit
et sed in sem morientis in solo deo uite delectatur. De morte filius uite reduci
patrem ultus. eo q addesiderat patriam cito pueniat. et uite ꝓtis eripuisse
Quamuis sancti hmo uite eripuis Decepti Sere dimittar.
Ab aer se rapiat. cito uolitis ceruie de corpe di dispensatione in plerq
q dum mihi uita usant. Vt plongum collanae expunctum. solidis cor pacata
roborat. Multi hi tanc uita tedio hnt. et in mor timet. q plerisq mangustia
contingere solet. sicq contrio affectu et uiuendi hnt tedium et morendi metum. Sol
licite ds unusq uite et semp timuit uite sue considare. ut de cotiplacte
illi istis sed blandicias educat. Sepe est enim. Fidelibus opibus turbis. in terrore
non sentit tua et metum no perceptis. Venti cecit ignorantiam mitta et diu
mori quisq no existimat tollit. Vnde unusquisq festinet. ne tinctibus sua
rapiat. similq finiat uita in culpa. nam incertor dya eos quos uiuentes
attendit aduita subito morientes pterahe mutat adtorquit. Sepe diuites thes
sellati uita diu d potentia gle ul terit hmo diuina gestum. repente hora q
nesciit impusu ceritu rapuitur. atq ab sorbente ꝓfundo cruendi tempus ge